

Republika Hrvatska
Općinski sud u Osijeku
Europske avenije 7
31000 Osijek

Poslovni broj: Pr-2/2025-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Osijeku, po sutkinji Kameliji Matijašević, u pravnoj stvari tužitelja Hari Kremera iz Bilja, Kralja Zvoninira 62 A, OIB:99608864593, zastupan po punomoćniku Krešimiru Rastiji, odvjetniku iz Osijeka, protiv tuženika Gradnja d.o.o., Osijek, Ribarska 1, OIB:80617411375, zastupan po punomoćnici Biljani Bandić Lutonski, odvjetnici iz Osijeka, radi utvrđenja otkaza nedopuštenim i nezakonitim, raskida ugovora o radu i isplate naknade štete, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 9. lipnja 2026. u nazočnosti tužitelja i njegovog punomoćnika, te punomoćnice tuženika, uz javnu objavu dana 19. lipnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se nezakonitom i nedopuštenom tuženikova Odluka o izvanrednom otkazu Ugovora o radu, broj: 2945/2024, od 22.11.2024. godine, temeljem koje odluke je tužitelju otkazan Ugovor o radu od 1.12.2010. godine.

II. Uspostavlja se kontinuitet radnog odnosa između tužitelja i tuženika u periodu od 27.11.2024. godine do dana 6. svibnja 2026., uz priznanje svih prava tužitelju iz radnog odnosa.

III. Raskida se Ugovor o radu od 1.10.2010. godine, sklopljen između tužitelja HARIJA KREMERA, OIB:99608864593, Bilje, Kralja Zvonimira 62 a, kao Radnika i tuženika GRADNJA d.o.o., Ribarska 1, Osijek, OIB:80617411375, sa danom 7. svibnja 2026., a s kojim danom prestaje radni odnos tužitelja i tuženika.

IV. Nalaže se tuženiku GRADNJA d.o.o., Ribarska 1, Osijek, OIB: 80617411375, da tužitelju HARIJU KREMERU, OIB: 99608864593, Bilje, Kralja Zvonimira 62 a, na ime naknade štete isplati iznos od 7.166,04 eura (sedamtisućastošezdesetšesteuracetiricenta) sa zateznim kamatama tekućim od dana 19. lipnja 2026. pa do isplate, osim poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanom u tom bruto dosuđenom iznosu naknade štete, po stopi koja se određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na

svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

V. Odbija se zahtjev tužitelja za raskid ugovora o radu sa danom pravomoćnosti presude, te za uspostavu kontinuiteta radnog odnosa do dana pravomoćnosti presude, kao i za isplatu zateznih kamata na naknadu štete od 7.05.2026. do 18.06.2026., te za isplatu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenom bruto iznosu naknade štete, kao neosnovan.

VI. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak od 1.875,00 eura (tisuću osam stotina i sedamdeset pet eura) sa zateznim kamatama tekućim od dana 19. lipnja 2026. do isplate, pa do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je dana 8. siječnja 2025. podnio tužbu protiv tuženika kao poslodavca koju obrazlaže navodeći da je bio zaposlen kod tuženika i s njim povezanim trgovačkim društvima od 1993. godine. Dana 22.11.2024. tuženik je donio Odluku o izvanrednom otkazu Ugovora o radu od 1.12.2010. Napominje da nikada od tuženika nije dobio potpisan bilo kakav Ugovor o radu, a posebno ne Ugovor o radu od 1.12.2010. a isto tako mu tuženik nikada nije dostavio niti prijavu na obvezno mirovinsko i zdravstveno osiguranje, slijedom čega mu nije poznat podatak o datumu Ugovora o radu koji se navodi u Odluci o izvanrednom otkazu Ugovora o radu i koji se otkazuje. Nije sporno kako je tijekom višegodišnjeg radnog odnosa kod tuženika bio zaposlen na različitim radnim mjestima, te da mu je zadnje radno mjesto prije otkaza bilo Skladištar I. grupe. U svojoj Odluci o izvanrednom otkazu Ugovora o radu, tuženik se poziva na nekakva određena Upozorenja na obveze iz radnog odnosa i na mogućnost otkaza, a koja upozorenja je navodno upućivao tužitelju kao radniku. Tužitelj prije svega navodi kako ta upozorenja nije zaprimio, slijedom čega tužitelj ista upozorenja osporava kao istinite i točne. opravdan razlog za otkaz, tim više što se radi o upozorenju od prije 14 godina. Isto tako, upozorenja od 23.09.2024. i 24.09.2024. nije zaprimio, a tvrdnje iz tog upozorenja nisu točne niti istinite. Čak i pod pretpostavkom da su točne tvrdnje iz tih upozorenja, tuženik nije mogao dati tužitelju izvanredni otkaz. Naime, prema čl. 116. Zakona o radu, poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka, ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć. Iz sadržaja navedenih upozorenja od 23. i 24. rujna 2024. ne proizlazi da je tužitelj osobito teško povrijedio svoje obveze iz radnog odnosa, a osim toga od dana tih upozorenja, pa do dana izvanrednog otkaza koji je uslijedio 22.11.2024. proteklo je više od 15 dana, pa stoga na temelju tih upozorenja tuženik nije mogao dati izvanredni otkaz. Isto tako, potpuno

je netočna i neistinita tvrdnja tuženika kako tužitelj nije izvršavao radne obveze sukladno preuzetim obvezama iz Ugovora o radu, pravilima struke i potrebama radnog mjesta na Centralnom skladištu, Martina Divalta 195, Osijek, te da nije postupio po Obveznom nalogu od 15.10.2024. budući nije u naknadno ostavljenom roku nije dostavio izvješće o izvršnoj inventuri skladišta, a kojim je određen kao dogovorna osoba za određivanja rasporeda inventure i provođenje navedenog naputka. Prije svega navodi kako od tuženika nikada nije dobio pisani Ugovor o radu, slijedom čega mu nisu niti bile poznate njegove obveze iz radnog odnosa. Ističe kako je svoje obveze iz radnog odnosa ispunjavao na temelju svog dugogodišnjeg radnog iskustva i na temelju usmenih naloga nadređenih osoba. Isto tako navodi kako mu nije uručen tzv. Obvezni naputak od 15.10.2024. a što se tiče izvješća o izvršenoj inventuri navodi kako je tu obvezu imala njegova nadređena osoba Blažena Novak i kako je to izvješće prema njegovim saznanjima, poslano Upravi tuženika. I na kraju što se tiče tvrdnje o godišnjem odmoru, tužitelj navodi kako mu godišnji odmor za dane 21. i 22. studenog 2024. bio odobren na temelju njegove prijave godišnjeg odmora. Nikakvu pisanu odluku o odbijanju zahtjeva za godišnji odmor, tužitelj nikada nije primio. Slijedom toga, tvrdnje iz obrazloženja odluke o otkazu su u potpunosti netočne i neistinite, te iste ni na koji način ne ukazuju na zaključak da je tužitelj osobito teško povrijedio svoje obveze iz radnog odnosa, slijedom čega se tuženikova Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu ukazuje u cijelosti nezakonitom. Tužitelj je Odluku o izvanrednom otkazu primio dana 27.11.2024., te je u zakonom propisanom roku od 15 dana, podnio tuženiku Zahtjev za zaštitu prava dana 11.12.2024. a koji zahtjev je tuženik zaprimio dana 13.12.2024., te na isti se nije očitovao, slijedom čega u daljnjem roku od 15 dana, podnosi ovu tužbu i predlaže da sud donese slijedeću presudu s tužbenim zahtjevom koji glasi:

„1. Utvrđuje se nezakonitom i nedopuštenom tuženikova Odluka o Izvanrednom otkazu ugovora o radu Broj: 2945/2024, od 22.11.2024. a temeljem koje odluke je tužitelju otkazan Ugovor o radu od 01.12.2010. te stoga radni odnos između tužitelja i tuženika je kontinuiran i nije prestao.

2. Nalaže se tuženiku da tužitelja vrati na posao, te mu ujedno prizna sva prava iz radnog odnosa, u roku od osam dana pod prijetnjom ovrhe.

3. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak, sve u roku od osam dana, pod prijetnjom ovrhe.“

2. U odgovoru na tužbu od dana 7. veljače 2025. tuženik ne osporava da je tužitelj bio zaposlenik tuženika, kao ni da je dana 22. studenog 2024. donio Odluku poslodavca o izvanrednom otkazu Ugovora o radu zaključenog dana 1. prosinca 2010. Spori tvrdnju tužitelja kako nikada nije dobio svoj primjer potpisanog Ugovora o radu, kao i tvrdnju da mu nije poznat podatak o datumu zaključenja predmetnog Ugovora o radu, navodeći da je tužitelj dana 1. prosinca 2010. vlastoručno potpisao tri istovjetna primjerka predmetnog ugovora, kojom prilikom mu je uručen njegov primjerak, a ukoliko svoj primjerak nije mogao pronaći, u bilo kojem trenutku je mogao zatražiti presliku Ugovora o radu od Pravnog i kadrovskog sektora GRADNJE d.o.o. Osijek. Neosnovano tužitelj osporava da je zaprimio upozorenja na obveze iz radnog odnosa jer tuženik posjeduje povratnice potpisane od strane tužitelja, čime se dokazuje da su ista uredno dostavljena. Nadalje navodi da se u tužbi navodi kako iz sadržaja Upozorenja od 23. i 24. rujna 2024. ne proizlazi da je tužitelj osobito teško povrijedio svoje obveze iz radnog odnosa, što je potpuno neosnovano ako se uzme u obzir

sadržaj predmetnih upozorenja. Upozorenjem br. 2423-5/2024 od 23. rujna 2024. utvrđen je izostanak tužitelja s rada na svom radnom mjestu, bez prethodne obavijesti neposrednom rukovoditelju ili naknadno opravdanog izostanka čime tužitelj jasno krši obveze iz radnih odnosa, kao i Upozorenjem br. 2460/2024 od 24. rujna 2024. gdje je od strane tužitelja došlo do nepoštivanja tj. postupanja protivno Obveznom nalogu društva, kojim je utvrđeno provođenje inventure skladišta u period od 29. kolovoza do 06. rujna 2024., a tužitelj je naveden kao odgovorna osoba za provođenje iste, budući da inventuru skladišta nije proveo, što se također smatra teškom povredom obveza iz radnih odnosa kao i razlogom za otkaz ugovora o radu. Dana 15. listopada 2024. donesen je novi Obvezni nalog u kojem je period obavljanja inventure produžen, odnosno određen u period od 16. do 25. listopada 2024. Dana 28. listopada 2024. na zahtjev tužitelja i djelatnice Blaženke Novak izvršavanje obveza iz Obveznog naloga prolongirano je na dodatnih 15 dana, točnije do 12. studenog 2024. Obzirom da ni u prolongiranom roku tužitelj nije dostavio podatke tražene u Obveznom nalogu, dana 22. studenog 2024. donesena je Odluka o Izvanrednom otkazu ugovora o radu. Predmetna su Upozorenja navedena u Izvanrednom otkazu ugovora o radu, ali nije točan navod tužbe kako je došlo do isteka roka od 15 dana od uručjenja Upozorenja do donošenja Odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu, obzirom da je do Izvanrednog otkaza Ugovora o radu došlo zbog uzastopnog opetovanog nepoštovanja/neizvršavanja obveza određenih Obveznim nalogom društva. Obzirom na navedeno, neosnovano je tvrditi da tužitelj zbog neposjedovanja Ugovora o radu iz 2010. nije znao svoje obveze obzirom da su mu u ovom konkretnom slučaju Obveznim nalogom društva jasno dane upute o izvršenju obveza. Ne treba zanemariti i činjenicu da imenovani više od 15 godina obavlja poslove skladištara, te ne može tvrditi kako su mu obveze bile nepoznate. Prilikom donošenja Obveznog naloga svi djelatnici, na koje se isti odnosi, jasno su o tome obaviješteni jer se Obvezni nalog od strane Pravne službe šalje djelatnicima putem službenog e-maila, te se također isti u fizičkom obliku postavi na oglasne ploče i/ili druga prikladna mjesta kako bi svi bili upoznati s navodima u predmetnom Nalogu. Predmetni je Obvezni nalog također poslan i na službeni e-mail skladišta djelatnici Blaženki Novak i službenoj osobi na pogonu Vanji Berend. Istaknut ćemo kako Blaženka Novak nije nadređena osoba tužitelju, kako se navodi u tužbi, nego također djelatnik skladišta. Tužitelj je dana 19. studenog 2024. poslao zahtjev za korištenje godišnjeg odmora za 21. i 22. studeni 2024., no taj zahtjev nije odobren. Unatoč tome, tužitelj nije došao na radno mjesto, čime je dodatno povrijedio radne obveze. Ne postoji osnova po kojoj bi se Izvanredni otkaz ugovora o radu smatrao nezakonitim i nedopuštenim, kao ni osnova da tužitelj nastavi radni odnos kod tuženika. S obzirom na navedeno, tuženik predlaže da sud nakon provedenih dokaza odbije tužitelja s tužbenim zahtjevom kao neosnovanim.

3. Tužitelj tijekom postupka navodi da mu nije prihvatljiv nastavak radnog odnosa kod tuženika, pa podneskom od dana 7. svibnja 2026. 22. studenog 2022., sukladno čl. 125. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 93/2014., 127/2017., 98/2019. 151/2022., 64/2023.) vrši objektivnu preinaku tužbe, na način da tužbeni zahtjev sada glasi:

„I. Utvrđuje se nezakonitom i nedopuštenom tuženikova Odluka o izvanrednom otkazu Ugovora o radu, broj: 2945/2024, od 22.11.2024. godine, temeljem koje odluke je tužitelju otkazan Ugovor o radu od 01.12.2010. godine.

II. Uspostavlja se kontinuitet radnog odnosa između tužitelja i tuženika u periodu od 27.11.2024. godine do dana pravomoćnosti ove presude, uz priznanje svih prava tužitelju iz radnog odnosa.

III. Raskida se Ugovor o radu od 01.10.2010. godine, sklopljen između tužitelja HARIJA KREMER, OIB: 99608864593, Bilje, Kralja Zvonimira 62 a, kao Radnika i tuženika GRADNJA d.o.o., Ribarska 1, Osijek, OIB: 80617411375, sa danom pravomoćnosti ove presude, a s kojim danom pravomoćnosti presude prestaje radni odnos tužitelja i tuženika.

IV. Nalaže se tuženiku GRADNJA d.o.o., Ribarska 1, Osijek, OIB: 80617411375, da tužitelju HARIJU KREMERU, OIB: 99608864593, Bilje, Kralja Zvonimira 62 a, na ime naknade štete isplati 11.200,00 eura, sa zateznim kamatama tekućim od 07.05.2026. godine, do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

V. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi prouzročeni parnični trošak, sa kamatama tekućim od dana donošenja ove presude, pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.“

4. Kako se tuženik protivio objektivnoj preinaci tužbe, sud je rješenjem na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 9. lipnja 2026. dopustio preinaku, sukladno čl. 190. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023., 146/2025.).

5. Tužitelj zahtijeva da sud utvrdi dan prestanka radnog odnosa tužitelja (sudski raskid) sa danom pravomoćnosti sudske presude o raskidu ugovora o radu, te da mu dosudi naknadu štete u visini osam prosječnih plaća ostvarenih u zadnja tri mjeseca prije otkaza. Navodi da je kod tuženika ostvarivao prosječnu plaću u iznosu od 1.400,00 eura, mjesečno, a s obzirom na trajanje radnog odnosa od 1993., njegovu životnu dob od 61 godinu, smatra da je zahtjev za maksimalnu naknadu štete opravdan.

6. Podneskom od dana 26. svibnja 2026. tuženik ističe da se u cijelosti protivi preinačenom tužbenom zahtjevu kao neosnovanom. Tužitelj pogrešno polazi od tvrdnje da je u ovom postupku već dokazao da je odluka tuženika o otkazu ugovora o radu nezakonita i nedopuštena. U ovom postupku tek se treba utvrditi je li odluka o izvanrednom otkazu bila dopuštena. Budući da je otkaz u konkretnom slučaju zakonit, ne postoje pretpostavke ni za sudski raskid ugovora o radu, ni za dosudu naknade štete zbog sudskog raskida. Tužitelj zahtijeva naknadu štete u maksimalnom zakonskom iznosu od osam plaća, pozivajući se isključivo na trajanje radnog odnosa i životnu dob. Osporava i osnovu i visinu tog zahtjeva. Čak i kada bi sud utvrdio nedopuštenost otkaza i prihvatio zahtjev za sudski raskid, naknada u visini osam plaća

nije pravilo, nego najviši zakonom dopušteni iznos koji mora biti posebno opravdan konkretnim okolnostima slučaja. Tužitelj nije dokazao obveze uzdržavanja koje bi ga teretile, posebne socijalne, obiteljske, zdravstvene ili druge okolnosti koje bi opravdavale dosudu upravo najvišeg iznosa, a sama činjenica da je star 61 godinu i da navodi dugotrajnost radnog odnosa ne može, sama za sebe, automatski dovesti do maksimalne naknade. Posebno ističe da je upravo dugogodišnje radno iskustvo tužitelja okolnost koja mu ide na teret u ocjeni povreda radnih obveza. Tužitelj je, kao dugogodišnji radnik na poslovima skladištara, morao znati značenje inventure, obvezu postupanja po obveznim napucima poslodavca i posljedice neizvršavanja radnih zadataka u ostavljenim rokovima. Abi bi sud ocijenio da tužitelju pripada naknada štete zbog sudskog raskida, predlaže da se ista odredi u najnižem zakonom dopuštenom iznosu. Tužitelj tvrdi da je ostvarivao prosječnu mjesečnu plaću od 1.400,00 eura, a koju osnovicu osporava i koja je paušalno navedena. Iz priloženih obračunskih lista plaće ne proizlazi da bi njegova plaća iznosila 1.400,00 eura, već proizlazi da je bruto plaća tužitelja iznosila za kolovoz 2024.: 1.195,68 eura, za rujan 2024.: 1.149,32 eura, za listopad 2024.: 1.238,01 eura i za studeni 2024.: 1.010,83 eura, doč se iznos oko 1.400,00 eura odnosi na ukupan trošak rada, a ne na plaću radnika, koji se ne može se poistovjetiti s plaćom radnika, jer Zakon o radu razlikuje plaću kao bruto iznos od ukupnog troška plaće koji uključuje i javna davanja na plaću. Ako tužitelj sam tvrdi da mu nastavak radnog odnosa više nije prihvatljiv, tada nema opravdanog razloga da se radni odnos produžava sve do pravomoćnosti presude, osobito jer pravomoćnost može nastupiti znatno kasnije i time bi se bez stvarne radnopravne osnove povećavale potencijalne obveze tuženika. Podredno, ako bi sud prihvatio zahtjev za sudski raskid, predlaže da se kao dan prestanka radnog odnosa odredi najkasnije dan podnošenja zahtjeva za sudski raskid, odnosno 07.05.2026. jer je upravo toga dana tužitelj jasno očitovao da mu nastavak radnog odnosa kod tuženika više nije prihvatljiv, odnosno da sud dan prestanka radnog odnosa odredi prema okolnostima konkretnog slučaja, ali nikako s danom pravomoćnosti presude. Protivi se zahtjevu za uspostavu kontinuiteta radnog odnosa od 27.11.2024. do pravomoćnosti presude, uz priznanje svih prava iz radnog odnosa. Tužitelj ne može paušalno tražiti "sva prava iz radnog odnosa" bez preciziranja na koja prava se zahtjev odnosi, za koje razdoblje, u kojem iznosu i po kojoj osnovi. Takav zahtjev je neodređen, nedovoljno preciziran i kao takav ne može biti prihvaćen. Tužitelj traži zatezne kamate na iznos od 11.200,00 eura od 7.05.2026. Tuženik se takvom zahtjevu protivi. Navedena tražbina nije dospjela dana 7.05.2026., već je riječ o naknadi koja bi eventualno mogla nastati tek ako sud utvrdi nedopuštenost otkaza, prihvati zahtjev za sudski raskid i svojom odlukom odredi naknadu štete.

7. Tužitelj u podnesku od dana 3. lipnja 2026. između ostalog navodi da je izvanredna inventura poslužila samo kao inkonstruirani povod za rješavanje dugogodišnjeg radnika, nije imao službeni e-mail, pa nije niti mogao znati za Obvezni naputak. Protivi se raskidu ugovora o radu sa 7.05.2026., već radni odnos mora trajati u kontinuitetu do dana pravomoćnosti sudske presude kako bi se radniku osigurala puna pravna i egzistencijalna zaštita za cijelo vrijeme trajanja sudskog spora. Napominje da je pronalazak novog zaposlenja na tržištu rada za skladištara u 61. godini života objektivno onemogućen, čime mu je nanesena nenadoknadiiva materijalna šteta. Ne osporava da njegova Bruto 1. plaća iznosi upravo onoliko kako to tuženik navodi, pa odluku da li se ima primijeniti Bruto 1. ili Bruto 2. radi utvrđivanja visine štete, prepušta sudu.

8. Radi utvrđenja činjeničnog stanja sud je u dokaznom postupku saslušao tužitelja i svjedoke Blaženku Novak i Ivanu Dobrovšak Jukić, pregledao i pročitao Elektronički zapis HZMO (list 5.-8.), Odluku o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 22.11.2024. (list 9.-10.), Zahtjev za zaštitu prava od 11.12.2024. sa povratnicom (list 11.-13.), e-mail od 15.08.2024. (list 22.), Obvezan naputak od 28.08.2024. i 15.10.2024. (list 23.-24.), Upozorenje o obvezama iz radnog odnosa od 23.09.2024. sa povratnicom (list 27.-28.), Upozorenje o obvezama iz radnog odnosa od 29.10.2010. sa povratnicom (list 29.-30.), Upozorenje o obvezama iz radnog odnosa od 24.9.2024. sa povratnicom (list 31. i 47. spisa), Zahtjev za korištenje godišnjeg odmora od 19.11.2024. (list 32.), Ugovor o radu od 1.06.2010. (list 40.-41.), Ugovor o radu od 1.12.2010. (list 42.-43.), rješenje TS u Osijeku broj Tt-19/1263-14 od 3.06.2019. (list 48.-51.), povijesni izvadak iz Sudskog registra (list 52.-65.), te isplatne liste plaće za 8.-11./2024 (list 82.-85.).

9. Izvedeni dokazi ocijenjeni su sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku.

10. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

11. Predmet spora je zahtjev tužitelja radi utvrđenja nedopuštenom i nezakonitom Odluke o izvanrednom otkazu ugovora o radu, uspostavom kontinuiteta radnog odnosa, zahtjev za sudskim raskidom ugovora o radu i zahtjev za naknadu štete zbog sudskog raskida ugovora o radu.

12. Među strankama nema spora:

- da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika i s njim povezanim trgovačkim društvima u trajanju od 31 godine (od 1993. do otkaza 2024.);

- da je posljednje radno mjesto tužitelja prije otkaza bilo skladištar I. grupe u Centralnom skladištu u Osijeku, Martina Divalta 195;

- da je tuženik dana 22.11.2024. donio Odluku o izvanrednom otkazu Ugovora o radu na neodređeno vrijeme, sklopljenom dana 1. prosinca 2010., zbog osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa i osobito važne činjenice;

- da tužitelj nema pravo na otkazni rok;

- da radni odnos prestaje s danom dostave Odluke o otkazu;

- da je tužitelj Odluku o izvanrednom otkazu primio dana 27.11.2024.;

- da je tužitelj u roku sukladno čl. 133. st. 1. Zakona o radu, podnio tuženiku Zahtjev za zaštitu povrijeđenog prava, dana 11.12.2024.;

- da je tuženik Zahtjev za zaštitu povrijeđenog prava, primio dana 13.12.2024.;

- da se tuženik na Zahtjev za zaštitu prava, nije očitovao u roku od 15 dana;

- da je tužitelj podnio tužbu radi zaštite povrijeđenog prava u roku sukladno čl. 133. st. 2. Zakona o radu.

13. Među strankama je sporno da li je otkaz dan u roku sukladno čl. 116. st. 2. Zakona o radu, da li je zakonita i dopuštena Odluka tuženika od 22. studenog 2024. o izvanrednom otkazu Ugovora o radu zbog osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa i osobito važne činjenice, kontinuitet radnog odnosa, sudski raskid ugovora o radu tužitelja i tuženika, visina naknade štete zbog sudskog raskida ugovora o radu, te tijek zateznih kamata na naknadu štete.

14. Iz iskaza tužitelja proizlazi da je Ugovor o radu od 1. prosinca 2010. na listu 42. spisa on vlastoručno potpisao, ali da mu nakon potpisa primjerak tog Ugovora tuženik nije dao. Izjavljuje da na dostavnicama za upozorenja o obvezama iz radnog odnosa od dana 29.10.2010., te za upozorenje o obvezama iz radnog odnosa i mogućnost otkaza od dana 23.09.2024. i 24.09.2024. nije njegov potpis, a niti potpis ikoga od članova njegova kućanstva. Bio je zaposlen kod tuženika od 1993., a od 2004. je radio u Centralnom skladištu sa još jednim radnikom, a zadnja je bila kolegica Blaženka Novak, sve do otkaza ugovora o radu. Krajem svake godine su u tom Skladištu imali uobičajenu inventuru prije koje su dobivali inventurnu listu sa popisom materijala i artikala, a potom bi dolazila komisija koja bi popisivala i brojala artikle, a on i kolegica Novak su po potrebi pomagali. Nema e-mail i sa Upravom je vezano za sve kontaktirala kolegica Blaženka Novak. Obvezni nalog o predmetnoj inventuri je vidio tek kada je kolegica Blaženka Novak došla sa godišnjeg odmora jer su joj Obvezni nalogi poslani na e-mail, pa je tek nakon povrata na rad iste pokazala. Njih dvoje su odmah krenuli raditi izvanrednu inventuru koju su završili za tri tjedna. Misli da je kolegica Novak putem e-maila u Upravu poslala zamolbu za produženjem roka za dovršenjem izvanredne inventure jer ovaj put nisu dobili popis artikala i njih dvoje sami su imali dosta posla za obaviti u zadanom roku, a što ne bi stigli. Koliko mu je poznato, iz Uprave nisu ništa odgovorili vezano za molbu za produženjem roka. Kada su završili inventuru, kolegica Novak je zvala direktora Zorislava Šmita putem telefona, međutim, nitko nije došao po tu dokumentaciju, ali ne zna točno što je tom prilikom direktor rekao na telefon i zna da je prije nego što je pozvala direktora da izvijesti o završenoj inventuri, kolegica prvo zvala pravnu službu na koji se telefon nije nitko javljao. On je nakon toga ubrzo dobio otkaz. Napominje da je Centralno skladište unutrašnji prostor veličine 20x60 metara, sa regal rasporedom na 4-5 nivoa u kojem ima oko 1.000 artikala i materijala, dok je vanjski prostor tri puta veće površine od unutarnjeg skladišta i na vanjskom prostoru se nalaze imovina, spojnice itd. koje su slagane sa viličarem, također na 4-5 nivoa. Napominje da nikada do tada nije bila izvanredna inventura i da nisu ovaj put dobili popis artikala u skladištu kao što bi to dobili prilikom redovne inventure, tako da su on i kolegica Blaženka Novak trebali prepoznati artikle, popisati ih i prebrojati, a radi se o oko milijun artikala. Što se tiče godišnjeg odmora, imali su obrazac koji su popunjavali 45 dana ranije ukoliko se radilo o godišnjem odmoru u trajanju od dva tjedna, a također su taj obrazac popunjavali i za dan ili dva godišnjeg odmora, kao što je on i učinio u predmetnom slučaju, a Blaženka Novak je slala te obrasce u upravu i provjeravala telefonom je li to odobreno, a tako je bilo i u spornom slučaju, tj. Blaženka Novak mu nije rekla da mu ta dva dana nisu odobrena. Napominje da tijekom rada kod tuženika od 1993. nikada nije dobio nikakvo niti pisano niti usmeno upozorenje vezano za njegov rad, nepoznato mu je upozorenje iz 2010. godine koje se spominje u izvanrednom otkazu ugovora o radu. Nikada nije bilo primjedbi vezano za redovne inventure koje su on i drugi radnik obavljali u skladištu krajem svake godine. Njegov posao u Centralnom skladištu je bio primanje robe, slaganje robe, utovar i istovar, dok je kolegica Blaženka Novak sve odrađeno unosila u računalo, također mu je davala zaprimljene zahtjeve za isporuku po kojima bi on dalje postupao. Prije otkazivanja je doista bio smanjen obim posla kod

tuženika, ali je svejedno na dnevnoj razini prošlo radi odvoza i dovoza 3-5 kamiona, a kada se roba odvozila šleperima na gradilište, on je također pripremao tu robu sukladno zaprimljenom zahtjevu i utvarao je u šleper ručno, a i viličarem kojim je upravljao. Nikada prije nije bila izvanredna inventura i prilikom te izvanredne inventure komisija nije dolazila u Centralno skladište kao što je uvijek dolazila prilikom svake redovne inventure krajem svake godine, a koja se sastojala od članova koje je imenovala uprava – raznih inženjera koji su bili i potpisnici inventurnih listi. Sve redovne inventure su obavljane u zadanim rokovima koje su trajale 7-8 dana. Neki artiklu u skladištu su bili u rinfuzi, a neki u kutijama na kojima je pisao broj artikala, ali to nije značilo da je neki artikl možda izvađen iz kutije, a prilikom inventure se svaki artikl mora prebrojati i popisati. Koliko se sjeća, saznao je da moraju obaviti on i kolegica Novak izvanrednu inventuru u kolovozu 2024. kada se kolegica vratila sa godišnjeg odmora. Od kolegice Novak je dobivao zahtjeve za izdavanje robe za istovar koje bi nakon obavljenog posla „štrigulirao“ (potvrdio) da je obavio sukladno zahtjevu za utovar robe, dok je za istovar dobivao međuskladišnicu koju je iskontrolirao i potvrdio, dok je kolegica Novak vodila u računalu evidenciju o stanju artikala u Centralnom skladištu, a smatra da je to bilo u sustavu vidljivo upravi. Živi u kući zajedno sa suprugom, puncem i punicom, koja je u vlasništvu punca i punice. Nema u vlasništvu nikakvih nekretnina, a od pokretnina ima samo automobil 2016. godište. Nakon otkaza je otvorio vlastiti obrt za čišćenje koji ostvaruje oko 300,00 eura mjesečno prihoda, dok je njegova supruga vlasnica obrta za knjigovodstvo i ona ima još manje prihoda od njega. Nema kredit niti obveze bilo koga uzdržavati.

14.1. Iz iskaza svjedokinje Blaženke Novak proizlazi da je do nedavno bila zaposlena kod tuženika kao djelatnik u Centralnom skladištu u kojem je na istom radnom mjestu bio zaposlen i tužitelj. Redovno su obavljali godišnje inventure u 12. mjesecu za tekuću godinu. Međutim, u konkretnom slučaju dok je bila na godišnjem odmoru u ljeto 2024., nadređeni su na njen e-mail poslali Obvezan naputak za izvanrednu inventuru, a tužitelj nije imao e-mail, pa budući je ona bila na godišnjem, taj naputak mu nije niti mogla proslijediti. Kada se vratila s godišnjeg odmora, naputak je bio ponovljen, odnosno dostavljen na njen e-mail, po kojem su ona i tužitelj postupili i počeli su raditi tu izvanrednu inventuru i kada su bili već pri kraju, poslala je e-mail pravnici da im je potrebno još par dana da dovrše inventuru, ali na koji e-mail pravica nije odgovorila. Kada su ona i tužitelj završili tu izvanrednu inventuru, nazvala je direktora tuženika Zorislava Šmita i rekla da je izvanredna inventura napravljena i kada im može dostaviti dokumentaciju, na što joj je isti rekao da je zauzet poslom, te joj se vezano za inventuru više nije javljao, a niti se javio tužitelju. Napominje da je uvijek ona nosila dokumente vezano za provedene inventure u Upravu. Krajem svake godine, dakle u 12. mjesecu se provode redovne inventure, za što su se ona i tužitelj unaprijed mogli pripremati, pa su inventure bile gotove u trajanju od 7 dana. Međutim, u konkretnom slučaju, u ljeto 2024. se radilo o izvanrednoj inventuri, za što nisu mogli obaviti nikakve pripremne radnje, ali su tu inventuru detaljno odradili u trajanju od dva tjedna ona i tužitelj. Napominje da je u ljeto 2024. posao u Centralnom skladištu tekao uobičajeno, nije bilo nekog povećanog opsega posla, ali može reći da se radi o velikom skladištu i sa velikom količinom robe. Kada se vratila sa godišnjeg, ona i tužitelj su dobili opomene pred otkaz jer nije napravljena izvanredna inventura u ljeto 2024. iako je ona bila na godišnjem odmoru kada je zaprimljen na njen e-mail Naputak za provođenje te izvanredne inventure. U odnosu na korištenje godišnjeg odmora kod tuženika, ukoliko bi se radilo o godišnjem odmoru u trajanju od 15 dana, to su morali najaviti poslodavcu 45 dana ranije i pisali su zahtjev na određenom obrascu koji se slao u Upravu na odobrenje i što su oni samo provjerili da li je odobreno putem

telefona, ali im se taj obrazac nije vraćao s nekim posebnim potpisom kojim se odobrava korištenje godišnjeg odmora. Ako bi se radilo o godišnjem odmoru u trajanju od par dana, također su ispunjavali određeni obrazac koji su slali u Upravu radi odobravanja koje su provjeravali također putem telefona. Napominje da je Zahtjeve na obrascima za godišnji odmor za tužitelja, ona slala u Upravu. Redovna inventura krajem svake godine se odvijala na način da su ona i tužitelj pripremali robu za inventuru nakon čega je dolazila komisija prebrojavati tu robu, a njih dvoje su bili uz komisiju i prema potrebi istima pokazivali što točno trebaju prebrojati. Ona i tužitelj nisu brojali inventurnu robu, već je to radila isključivo komisija. Vezano za izvanrednu inventuru u ljeto 2024., nikakvu najavu nisu dobili niti je bilo tko dolazio od nadređenih, odnosno komisija nije dolazila vezano za tu inventuru, već joj je samo poslano dva Naputka. Kod tuženika je zaposlena bila od 2012. do 2018. nakon čega je otišla kod drugog poslodavca, a 2020. se ponovno vratila kod tuženika i u tom razdoblju nikada nisu vođene nikakve izvanredne inventure. Ni ona ni tužitelj nikada nisu dobivali bilo kakve opomene od nadređenih vezano za redovne inventure koje su provodili. Centralno skladište se sastoji od vanjskog dijela u kojem je imovina, a unutarnji dio sa regalima je skladišni prostor veličine 20 x 60 metara, dok je vanjski prostor duplo veći od tih dimenzija. Unutrašnji skladišni prostor je na četiri etaže. U Centralnom skladištu je bilo 3.000 artikala imovine, a od materijala 1.000 artikala. Ne može se izjasniti koliko bi ukupno bilo komada imovine u tom skladištu, ali se svaki artikl prebrojavao kod inventure, međutim, kao primjer navodi da spojnice za cijevnu skelu se sastoje od 10.000 komada jednog artikla. Njen posao u skladištu je bio uglavnom u kancelariji za računalom, te kada je dala tužitelju popis za određenu robu koja je naručena iz skladišta, on bi tu robu pripremio sukladno tom popisu, prebrojavao tu robu i pripremao za utovar i nakon utovara vraćao popis što je točno otišlo iz skladišta i ona bi sukladno tome pripremala otpremnicu. Kada se radilo o povratu robe, tužitelj je obavljao i istovar sa kamiona te robe, uglavnom je on provjeravao što je vraćeno, brojao komadno vraćene artikle i pripremao za slaganje odnosno slagao nazad u skladište, a to je uglavnom sve obavljao sam tužitelj. Kod utovara i istovara je jedino pomagala eventualno brojati artikle. U ljeto 2024. je koristila godišnji odmor u trajanju od dva tjedna krajem kolovoza i vratila se početkom rujna 2024. na posao. Kada je došla sa godišnjeg odmora i vidjela da je na njen e-mail zaprimljen Naputak o izvanrednoj inventuri za vrijeme trajanja godišnjeg odmora, o istom je obavijestila tužitelja i prije nego što je stigao drugi Naputak, njih dvoje su već počeli pripremati artikle za inventuru. Koliko se sjeća u tom Naputku je pisalo da se ta izvanredna inventura treba provesti u roku od 7 dana. Kada se vratila s godišnjeg, rok za provođenje inventure iz prvog naputka je već bio protekao, dok je ona tražila da im produže rok za tu izvanrednu inventuru iz drugog Naputka prije nego što je istekao zadani rok jer je vidjela da njih dvoje to neće sami uspjeti u roku obaviti, na što nije dobila nikakvu povratnu informaciju od nadređenih. Dakle, u odnosu na tu izvanrednu inventuru, ništa od nadređenih nisu dobili osim ta dva Naputka. Koliko se sjeća, inventuru su završili njih dvoje tri dana po proteku roka koji im je zadan i upravo je toliko ona i tražila od nadređenih da im produže rok za inventuru. Pojašnjava da je kod redovnih inventura stizala popisna lista imovine, materijala i dr. i dolazila je nakon toga komisija koja je prebrojavala tu imovinu, međutim, kod ove izvanredne inventure, ona i tužitelj nisu dobili nikakvu popisnu listu, a niti je dolazila bilo kakva komisija, radi čega su kako je navela, njih dvoje sami obavili ono što kod redovnih inventura obavlja komisija i dokumentaciju nakon te izvanredne inventure je pripremila i htjela odnijeti u Upravu direktoru Zorislavu Šmitu, na što joj je on rekao da nema vremena i nitko joj se vezano za tu dokumentaciju od nadređenih nije javljao. Zvala je direktno za tu inventuru direktora Zorislava Šmita jer joj se na telefon u pravnoj službi nitko nije javljao. Nakon

nekoj vremena je putem e-maila poslala dokumentaciju vezano za izvanrednu inventuru pravnoj službi, dok direktoru Z.Š. nije na taj način to slala. Ne može se sjetiti kada je to točno poslala na e-mail pravnoj službi. Navodi da je razlika između redovnih i te jedne izvanredne inventure ta što se redovna odvijala uvijek krajem godine, dok je ova inventura bila u ljeto 2024., nenajavljena, nije bila komisija, nitko nije došao prebrojati robu, već su ona i tužitelj sami pravili spisak robe i sami prebrojavali tu robu i umjesto komisije koja bi na redovnu inventuru došla, sami su sačinili inventurnu dokumentaciju o popisu prebrojane robe. Na prigovor tuženika o pristranosti iskaza odgovara da nema razloga svojim iskazom pogodovati tužitelju, nije u prijateljskim odnosima sa istim, već su bili isključivo radne kolege, te ona od lipnja 2025. više ne radi kod tuženika i od tada nije niti u kontaktu sa tužiteljem, a putem dostavljača je dobila poziv za današnje ročište koji poziv ista pokazuje sudu.

14.2. Iz iskaza svjedokinje Ivane Dobrovšak Jukić, proizlazi da je kod tuženika zaposlena na radnom mjestu referenta za pravne poslove i poznato joj je da je tužitelj bio zaposlen kod tuženika 22 godine i da je zaključen Ugovor o radu 2002. i 2010. bez prekida radnog odnosa, a zadnji ugovor je bio zaključen sa tužiteljem 1.12.2010. na radnom mjestu skladištara I. grupe. Tužitelj je bio zadužen za provođenjem inventure u Centralnom skladištu na kojem je bilo njegovo radno mjesto, te inventure nije proveo i napominje da je prvo izdan Obvezni nalog u kolovozu 2024., a budući isti nije postupio po tom nalogu, slijedeći je izdan u listopadu 2024. Oba obvezna naloga je ona osobno napisala i dostavila oba naloga tužitelju i to putem poslovođe Vanje Berenda, a također i putem e-maila Blaženki Novak koja je također bila radnica u Centralnom skladištu u kojem je radio tužitelj. Inventure tužitelj nikada nije proveo, a što je bio dužan. Također je napisala tužitelju oba Upozorenja pred otkaz, jedan se odnosio na korištenje godišnjeg odmora bez odobrenja, a drugi misli da se odnosio na neprovođenje inventure u centralnom skladištu i oba upozorenja su tužitelju dostavljena putem pošte s preporukom i povratnicom i isti je oba upozorenja uredno zaprimio. Procedura kod tuženika za korištenje godišnjeg odmora je takva da se dva tjedna ranije željenog dana za korištenje godišnjeg odmora treba poslati Zahtjev u Upravu koja će zahtjev odobriti ili ne, sukladno potrebama posla, te napominje da bez odobrenja tog zahtjeva od strane nadležne osobe kod tuženika, radnik ne može otići na godišnji odmor i ne smatra da mu je godišnji odmor odobren samim time što je ispunio zahtjev, a bez da je taj zahtjev odobrila nadležna osoba. Nakon što je svjedokinji sud predočio ugovor o radu od 1.12.2010. (list 42 -43 spisa), ista izjavljuje da je taj ugovor o radu koji je zadnji potpisao tužitelj i isti je morao biti uručen tužitelju budući u čl. 13. jasno piše da se jedan primjerak uručuje radniku. Tužitelj u prijašnjim godinama kada je obavljao inventuru u Centralnom skladištu nije nikada pisanim putem potvrđivao primitke Obveznih naloga jer to nije poslovna praksa kod tuženika, a inventuru je prijašnjih godina tužitelj uredno izvršavao. Tužitelj nije uputio Upravi dopis kojim traži produljenje roka za izvršenje inventure. Obvezni nalog i iz kolovoza i listopada 2024. je dostavljen putem e-maila Blaženki Novak - radnici u Centralnom skladištu koja je radila zajedno sa tužiteljem, budući tužitelj nije imao svoj e-mail, a također su dostavljeni Obvezni naloci i Vanji Berendu koji je te naloge odnio u Centralno skladište kako bi se uručili tužitelju. Navodi da nema pisani trag o uručanju obveznih naloga tužitelju, jer takva procedura o uručanju tih naloga nije kod tuženika, već se smatra da je isti upoznat s obveznim nalogima od strane Vanje Berenda i Blaženke Novak. Rok za izvršenje inventure je koliko se sjeća bio dva tjedna. Neposrednu inventuru u Centralnom skladištu su trebali obaviti tužitelj i druga zaposlenica u skladištu Blaženka Novak. U vrijeme kada je trebala biti izvršena inventura radnica Blaženka Novak je bila na svom radnom mjestu u Centralnom

skladištu, odnosno ne sjeća se da li je ista u to vrijeme koristila godišnji odmor. Ne zna opis skladišta niti koliko je veliko Centralno skladište u Divaltovoj ulici u kojem je bio zaposlen tužitelj. Smatra da su i jedan radnik, odnosno i tužitelj i Blaženka Novak bili u stanju s obzirom na veličinu centralnog skladišta, bez problema provesti inventuru jer je to bio slučaj i sa većim opsegom posla kod tuženika. Smatra da se inventura u razdoblju od ta 2,5 mjeseca mogla obaviti bez obzira koliko bi netko od djelatnika, da li Blaženka Novak ili tužitelj, bili na godišnjem odmoru u maksimalnom trajanju od dva tjedna. Nikada nije bila nazočna pri obavljanju inventure u Centralnom skladištu. Zapisnik o izvršenoj inventuri, odnosno popisne liste nakon izvršene inventure bi bile u Upravu dostavljene ili putem e-maila ili putem voditelja inženjera. Uvijek bi dakle iz centralnog skladišta nakon obavljene inventure nazvali Upravu i tada bi se dogovorili o dostavi popisne liste, da li putem e-maila ili bi netko fizički došao pokupiti tu listu. Ne može se izjasniti bez uvida u podatke da li imaju dokaz o prijavi tužitelja na mirovinsko i zdravstveno osiguranje, vezano za radni odnos. Budući je zaposlena kod tuženika od 2012. godine poznato joj je da je tvrtka Gradnja d.o.o. imala statusnih promjena na način da je 2019. pripojena tvrtki Ingoteh i sve su prijave vezano za statusne promjene prijavljene mirovinskom i zdravstvenom, a ne zna da li su o tim statusnim promjenama i prijavama radnicima dostavljeni podaci, odnosno da je radnik pisano potvrdio da je upoznat sa prijavama vezano za statusne promjene tuženika. Na daljnji upit odgovora da po njenim saznanjima, prije konkretnog slučaja, nije bilo problema vezano za provođenje inventure od strane tužitelja u centralnom skladištu. Napominje da se u odnosu na prijašnje godine nije promijenio niti obim posla u centralnom skladištu niti su bile neke drugačije okolnosti vezano za promet robe u tom skladištu u vrijeme kada je trebala biti izvršena inventura.

17. Sud je iskaz saslušane svjedokinje Blaženke Novak cijenio kao vjerodostojan, jer je dan jasno, uvjerljivo, detaljno i na temelju neposrednih saznanja budući je radila zajedno sa tužiteljem u Centralnom skladištu i upravo na spornoj izvanrednoj inventuri. Ista više nije zaposlena kod tuženika i nije ostala u kontaktu sa tužiteljem, te sud nema razloga sumnjati u nepristranost njezinog iskaza. Sud iskaz svjedokinje Ivane Dobrovšak Jukić nije cijenio kao vjerodostojan i istinit u dijelu koji je u suprotnosti sa iskazom svjedokinje Novak, budući je ista zaposlenica tuženika i sama je napisala Upozorenja za otkaz tužitelju, pa je jasno da je zainteresirana za ishod ovoga postupka, dok saznanja o vremenu korištenja godišnjeg odmora Blaženke Novak u ljeto 2024. nema, te njen iskaz u dijelu u kojem navodi da su Obvezni nalogi uručeni tužitelju i putem poslovođe Vanje Berenda, nije sukladan priloženoj materijalnoj dokumentaciji, jer kako navodi, procedura o uručanju tih naputaka kod tuženika ne postoji, što je neizvotno i nelogično kod postupanja vezano za određene rokove, a posebno za naputke sa stupanjem na snagu u roku odmah. Pored navedenog, ova svjedokinja, za razliku od svjedokinje Blaženke Novak, nije nikada bila nazočna provedbi inventure i koja ne poznaje ni veličinu ni opseg Centralnog skladišta.

18. Iz obrazloženja Izvanrednog otkaza ugovora o radu od 22.11.2024. (list 9.-10. spisa) proizlazi da se tužitelju otkazuje ugovor o radu na neodređeno vrijeme na poslovima skladištar I.grupe, zaključen dana 1.12.2010. zbog osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa i osobito važne činjenice, te radni odnos prestaje s danom dostave odluke. U obrazloženju se navodi da je upozorenjem od 29.10.2010. tužitelj upozoren na kršenje obveze iz radnog odnosa i mogućnost otkaza ugovora o radu jer dana 25.10.2010. utvrđeno da na radnom mjestu organizacijske jedinice nemaju zadovoljavajuću dinamiku izvođenja radova, odnosno izvođenja radnih aktivnosti.

Ujedno je utvrđena nepravilnost u organiziranju procesa rada po pravilima struke, nije nadziran rad na pogonu ili gradilištu, niti su poduzete dovoljne mjere u cilju očuvanja radova i materijala kako od oštećenja, propadanja, uništenja, tako i otuđivanja s gradilišta. Upozorenjem broj 2423-5/2024 od 23.09.2024. tužitelj je upozoren na kršenje obveze iz radnog odnosa i mogućnost otkaza ugovora o radu jer je utvrđeno kako je dana 21.09.2024. izostao s rada na svom radnom mjestu u Centralnom skladištu, bez da je o tome prethodno obavijestio neposrednog rukovoditelja. Za prethodno navedeni radni dan nije dostavio liječničke potvrde o privremenoj nesposobnosti za rad ili obavljenom liječničkom pregledu, niti je izostanak opravdao na neki drugi način iz kojih bi proizlazio zaključak da je imao opravdan razlog za izostanak s rada. Za navedeni dan je temeljem obveznog naputka od 24.07.2024. utvrđeno radno vrijeme od 7,00-13,00 sati za sve radnike Gradnja d.o.o. Osijek, a u svrhu izvršenja preuzetih ugovornih obveza u ugovorenim rokovima na predmetnom gradilištu. Upozorenjem broj 2460/2024 od 24.09.2024. tužitelj je upozoren na kršenje obveze iz radnog odnosa i mogućnost otkaza ugovora o radu obzirom da je dana 24.09.2024. utvrđeno kako isti nije postupio sukladno nalogu poslodavca, te Upravi društva nije u traženom roku dostavio Izvješće o izvršenoj inventuri, niti je dostavio informacije o približnom roku u kojem će izvršiti nalog određen Obveznim naputkom od 28.08.2024. kojim je utvrđeno obavezno i hitno provođenje inventure skladišta u periodu 29.08.2024. do 6.09.2024. kojim je tužitelj određen kao odgovorni za određivanje rasporeda inventure i provođenje navedenog naputka. Nepoštivanje i/ili postupanje protivno Obveznom naputku društva smatra se osobito teškom povredom obveze iz radnog odnosa i predstavlja razlog za otkaz ugovora o radu bez prava na otkazni rok. Budući da tužitelj nikad nije postupio po Obveznom naputku 28.08.2024., dana 15.10.2024. donesen je novi Obvezni naputak u kojem je određeno provođenje inventure Skladišta u periodu od 16.10.2024.-25.10.2024.. dana 9.11.2024. utvrđeno je kako tužitelj radne obveze nije izvršavao sukladno obvezama preuzetim Ugovorom o radu, pravilima struke i potrebama radnog mjesta na Centralnom skladištu u Osijeku. M. Divalta 195, budući nije postupio po Obveznom naputku od 15.10.2024., te niti u naknadno ostavljenom roku nije Upravi društva dostavio Izvješće o izvršenoj inventuri Skladišta kojim je tužitelj određen kao odgovorni za određivanje rasporeda inventure i provođenje navedenog naputka. Unatoč opomenama od strane nadređenih, svoje radne zadatke i obveze nije izvršavao sukladno potrebama organizacije rada te je time kršio odredbe ugovora o radu obavljajući rad na neuredan i nesavjestan način. Dana 22.11.2024. utvrđeno je kako je tužitelj za dane 21. i 22.11.2024. koristi godišnji odmor, unatoč tome što mu zahtjev za korištenje godišnjeg odmora nije odobren od strane nadređenih. Obzirom da je poslodavac trajno izgubio povjerenje u tužitelja kao radnika nije opravdano očekivati od poslodavca da omogući radniku da iznese svoju obranu. Poslodavac, slijedom navedenog radniku izvanredno otkazuje ugovor o radu bez prava na otkazni rok i bez mogućnosti iznošenja obrane. Zbog svih gore opisanih okolnosti, nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka.

18.1. Iz e-maila od 15.08.2024. (list 22. spisa) proizlazi da je Sanja Marković, mag.iur. iz pravnog sektora, dana 15.10.2024. poslala Blaženki Novak Obvezni naputak, s uputom da ga isprinta i za tužitelja.

18.2. Iz Obveznog naputka od 28.08.2024. (list 24. spisa) proizlazi da stupa na snagu odmah, a kojim se utvrđuje hitno provođenje inventure Skladišta u periodu od 29.08.2024. do 6.09.2024., za koju su tužitelj i Blaženka Novak odgovorni kao radnici skladišta, koji su dužni prije popisa sortirati, složiti, srediti i kompletirati materijalne

vrijednosti kojima rukuju, u popisnu listu unijeti količinske podatke o stvarno postojećoj i pronađenoj imovini, obaviti popis materijalnih vrijednosti u naturalnim jedinicama, prebrojavanjem, mjerenjem, vaganjem ili na drugi način koji jamči točnost utvrđivanja stvarnog stanja te upisati utvrđene podatke u popisnu listu, upisati na posebnu popisnu listu materijalne vrijednosti koje su oštećene ili neupotreblijive i ispitati čijom krivnjom je do toga došlo, nematerijalnu imovinu popisati na temelju činjeničnog stanja i knjigovodstvenih evidencija, izdvojiti oštećene i neupotreblijive vrijednosti i imovinu te izdvojiti tuđu imovinu ukoliko se takva nalazi na skladištu, u popisnoj listi naznačiti da li je imovina dana na posudbu, popravak i slično, kod opreme provjeriti inventurne brojeve, a opremu koja nema inventurni broj popisati u posebnu inventurnu listu, te na takvu imovinu postaviti inventurne brojeve i nazive, kompletno izvješće o izvršenom popisu dostaviti upravi društva.

18.3. Iz Obveznog naputka od 15.10.2024. (list 23. spisa) proizlazi da stupa na snagu odmah, te da je istog sadržaja kao i naputak od 28.08.2024. osim što se odnosi na razdoblje hitnog provođenja inventure Skladišta u periodu od 16.10.2024. do 25.10.2024

18.4. Iz Upozorenja o obvezama iz radnog odnosa i mogućnosti otkaza broj 2423-5/2024 od 23.09.2024. (list 27. spisa) proizlazi da se odnosi na izostanak tužitelja sa gradilišta u Višnjevcu, Ulica Petra Zrinskog, dana 21.09.2024.

18.5. Iz Upozorenja o obvezama iz radnog odnosa broj 16312-1/2010 od 29.10.2010. (list 29. spisa) proizlazi da se odnosi na kršenje obveza iz radnog odnosa u Novom pogonu, M. Divalta 195, obzirom da organizacijske jedinice nemaju zadovoljavajuću dinamiku izvođenja radova odnosno izvođenja radnih aktivnosti.

18.6. Iz Upozorenja o obvezama iz radnog odnosa i mogućnosti otkaza broj 2460/2024 od 24.09.2024. (list 31. spisa) proizlazi da se odnosi na nepostupanje tužitelja sukladno Obveznom naputku od 28.08.2024. jer tužitelj Upravi društva u traženom roku nije dostavio Izvješće o izvršenoj inventuri niti dostavio informaciju o približnom roku u kojem će navedeni nalog izvršiti

18.7. Pregledom potpisa primatelja na dostavnicama (list 28., 30., 47. spisa) je utvrđeno da su potpisi primatelja različitog rukopisa, s tim da se za dostavnice sa lista 30. i 47. ne može utvrditi niti na koje se pošiljke odnose, budući na istima nije naznačena vrsta pošiljke.

18.8. Iz Zahtjeva za korištenje godišnjeg odmora od 19.11.2024. (list 32. spisa) proizlazi da je isti podnesen u ime tužitelja za korištenje godišnjeg odmora za 21.11.2024. i 22.11.2024., te da je zahtjev odobren od strane neposrednog rukovoditelja, dok odobrenje nije potpisano od strane predsjednika uprave Zorislava Šmita.

18.9. Pregledom Ugovora o radu od 1.12.2010. (list 42.-43. spisa) je utvrđeno da je isti potpisan od strane tužitelja kao radnika (što je isti potvrdio u svom iskazu), da je sklopljen na neodređeno vrijeme radi obavljanja poslova skladišta I grupe koji su poslovi opisani Pravilnikom o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji Gradnja d.o.o., koje će obavljati na različitim mjestima, kao i poslove drugog radnog mjesta sukladno stručnoj spremi u skladu s potrebama posla.

18.10. Iz Elektroničkog zapisa HZMO (list 5.-8. spisa) proizlazi da je tužitelj bio prijavljen kod tuženika i putem pravnog prednika od 1993. pa nadalje.

18.1. Ostalu materijalnu dokumentaciju u spisu sud nije posebno obrazlagao (ugovore o radu) jer je ista nesporna među strankama.

19. Cijeneći izvedene dokaze ovaj sud je utvrdio da je tužitelj od 1993. bio zaposlen kod tuženika i sa tuženikom povezanim trgovačkim društvima, u trajanju od 31 godine, sa posljednjim radnim mjestom skladištar I. grupe, temeljem Ugovora o radu od 1.12.2010., koje je poslove obavljao na raznim mjestima, a od 2004. u Centralnom skladištu u Osijeku, Martina Divalta 195, sa još jednim radnikom, a posljednjih godina pred otkaz sa kolegicom Blaženkom Novak. Centralno skladište je bilo veličine unutrašnjeg prostora 20 x 60 metara, sa regal rasporedom na 4-5 nivoa sa oko 3.000,00 artikala imovine i oko 1.000,00 artikala materijala, sa vanjskim prostorom tri puta veće površine na kojem se nalazi imovina također na 4-5 nivoa. Posao tužitelja se sastojao od primanja i slaganja robe, te utovara i istovara u šlepere, ručno i pomoću viličara, koji bi posao odrađivao sukladno zaprimljenim zahtjevima za isporuku koje mu je davala kolegica Blaženka Novak, a koja je sav odrađen posao unosila u računalno, kao i evidenciju o stanju artikala u Centralnom skladištu, a također je ista pomoću e-maila komunicirala sa Upravom i pravnom službom vezano za odrađeni posao, primitak zahtjeva, dostava Upravi zamolbi za godišnji odmor, te vezano za inventure, budući tužitelj nije imao svoj službeni e-mail. U mjesecu prosincu svake godine su tužitelj i radnik koji je radio s njim u Centralnom skladištu, imali redovnu inventuru koja bi trajala 7-8 dana, a prije koje bi se u to Skladište dostavila inventurna lista sa popisom materijala i artikala koje bi tužitelj i još jedan radnik u Skladištu, pripremili za inventuru i pomagali komisiji koja se sastojala od inženjera, koji su popisivali i brojali artikle u skladištu i na kraju sastavljali i potpisivali inventurne liste, dok bi im radnici u Skladištu po potrebi pomagali. Poslodavac nikada nije imao primjedbi na rad tužitelja prilikom obavljanja redovnih godišnjih inventura tijekom njegovog rada kod tuženika. Dana 28. kolovoza 2024. tuženik je donio Obvezni nalog koji stupa na snagu odmah, za hitno provođenje inventure Skladišta u periodu od 29.08.2024. do 6.09.2024. u kojem je naveo da su za inventuru odgovorni tužitelj i Blaženka Novak kao radnici skladišta, da su dužni prije popisa sortirati, složiti, srediti i kompletirati materijalne vrijednosti kojima rukuju, u popisnu listu unijeti količinske podatke o stvarno postojećoj i pronađenoj imovini, obaviti popis materijalnih vrijednosti u naturalnim jedinicama, prebrojavanjem, mjerenjem, vaganjem ili na drugi način koji jamči točnost utvrđivanja stvarnog stanja te upisati utvrđene podatke u popisnu listu, upisati na posebnu popisnu listu materijalne vrijednosti koje su oštećene ili neupotrebljive i ispitati čijom krivnjom je do toga došlo, nematerijalnu imovinu popisati na temelju činjeničnog stanja i knjigovodstvenih evidencija, izdvojiti oštećene i neupotrebljive vrijednosti i imovinu te izdvojiti tuđu imovinu ukoliko se takva nalazi na skladištu, u popisnoj listi naznačiti da li je imovina dana na posudbu, popravak i slično, kod opreme provjeriti inventurne brojeve, a opremu koja nema inventurni broj popisati u posebnu inventurnu listu, te na takvu imovinu postaviti inventurne brojeve i nazive, kompletno izvješće o izvršenom popisu dostaviti upravi društva. Obvezni nalog je dostavljen na e-mail Blaženki Novak, ali dok se ista nalazila na godišnjem odmoru u trajanju od dva tjedna, dok tuženik ničim u ovom postupku nije dokazao da je taj nalog dostavljen u Centralno skladište i putem poslovođe Vanje Berend. Nakon što se Blaženka Novak vratila sa godišnjeg i vidjela e-mail, tužitelja je upoznala sa Obveznim nalogom, te su odmah počeli sa inventurom, te je dana 15.10.2024. tuženik ponovio Obvezni nalog istog sadržaja sa novim razdobljem hitnog

provođenja inventure Skladišta u periodu od 16.10.2024. do 25.10.2024. Kada je bilo jasno da njih dvoje neće stići obaviti inventuru u zadanom roku, Blaženka Novak je putem e-maila izvijestila pravnicu da im je potrebno još par dana da dovrše inventuru, na koji e-mail joj nije odgovoreno, a nakon što su završili inventuru o tome je Blaženka Novak izvijestila putem telefona direktora tuženika Zorislava Šmita, koji joj je tom prilikom rekao da je zauzet, te im se nitko nije javljao vezano za inventuru, a nakon nekog vremena je dokumentaciju o dovršenoj inventuri poslala e-mailom pravnoj službi. U odnosu na godišnji odmor, praksa je bila takva da su radnici popunjavali obrazac zahtjeva koji se slao u Upravu i putem telefona provjeravalo je li je odobren, a konkretno za tužitelja je te zahtjeve slala Blaženka Novak, te nitko iz Uprave nije javio da tužitelju nije odobren godišnji odmor za dva sporna dana 21.11.2024. i 22.11.2024., a niti je kod tuženika bila praksa da se obrazac zahtjeva vraća s potpisom kojim se odobrava korištenje godišnjeg odmora. Također je utvrđeno da tuženik nije dokazao da je predmetna upozorenja tužitelj doista i primio, a niti da je upravo ta upozorenja i uputio tužitelju, budući da na dostavnicama nije naznačena vrsta pošiljke. Tuženik ničim nije dokazao niti da je izvanredna inventura na zahtjev Blaženke Novak i tužitelja prolongirana dana 28.10.2024. na dodatnih 15 dana, točnije do 12.11.2024., a ničim nije dokazano ni da se tužitelj neopravdano nije pojavio na poslu dana 21.09.2024. i to kako je proturječno navedeno, na radnom mjestu na gradilištu u Višnjevcu, Ulica Petra Zrinskog i istovremeno na radnom mjestu u Centralnom skladištu u Osijeku, u Ulici Martina Divalta 195, dok je navodno upozorenje iz 2010., potpuno irelevantno za ovaj postupak. Ovdje je potrebno napomenuti i to da u Ugovoru o radu od 1.12.2010. stoji da su poslovi skladištara I grupe opisani Pravilnikom o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji Gradnja d.o.o., koje će tužitelj obavljati na različitim mjestima, kao i poslove drugog radnog mjesta sukladno stručnoj spremi u skladu s potrebama posla, no tuženik u ovom postupku nije ničim dokazao da je tužitelju u opisu posla bilo i obavljanje inventure kao odgovorne osobe, odnosno sve ono na što ga je tuženik kao poslodavac obvezao u Obveznom nalogu od 28.08.2024. i 15.10.2024.

20. Prema odredbi čl. 8. st. 1. Zakona o radu, u radnom odnosu poslodavac i radnik dužni su pridržavati se odredbi ovoga i drugih zakona, međunarodnih ugovora koji su sklopljeni i potvrđeni u skladu s Ustavom Republike Hrvatske i objavljeni, a koji su na snazi, drugih propisa, kolektivnih ugovora i pravilnika o radu

20.1. Prema odredbi čl. 116. st. 1. Zakona o radu, poslodavac i radnik imaju opravdani razlog za otkaz ugovora o radu sklopljenog na neodređeno ili određeno vrijeme, bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka (izvanredni otkaz), ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nastavak radnog odnosa nije moguć.

20.2. Prema odredbi čl. 116. st. 2. Zakona o radu, ugovor o radu može se izvanredno otkazati samo u roku od petnaest dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se izvanredni otkaz temelji.

20.3. Prema odredbi čl. 119. st. 2. Zakona o radu, prije redovitog ili izvanrednog otkazivanja uvjetovanog ponašanjem radnika, poslodavac je dužan omogućiti radniku da iznese svoju obranu, osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini.

20.4. Prema odredbi čl. 125. Zakona o radu, ako sud utvrdi da otkaz poslodavca nije dopušten, a radniku nije prihvatljivo nastaviti radni odnos, sud će na zahtjev radnika odrediti dan prestanka radnog odnosa i dosuditi mu naknadu štete u iznosu od najmanje tri, a najviše osam propisanih ili ugovorenih mjesečnih plaća toga radnika, ovisno o trajanju radnog odnosa, starosti te obvezama uzdržavanja koje terete radnika. Odluku iz stavka 1. ovoga članka sud može donijeti i na zahtjev poslodavca, ako postoje okolnosti koje opravdano upućuju na to da nastavak radnog odnosa, uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih stranaka, nije moguć. Poslodavac i radnik mogu zahtjev za prestanak ugovora o radu, na način iz stavaka 1. i 2. ovoga članka, podnijeti do zaključenja glavne rasprave pred sudom prvog stupnja.

20.5. Prema odredbi čl. 135. st. 3. Zakona o radu, u slučaju spora zbog otkaza ugovora o radu, teret dokazivanja postojanja opravdanog razloga za otkaz ugovora o radu je na poslodavcu ako je ugovor o radu otkazao poslodavac, a na radniku samo ako je on ugovor o radu otkazao izvanrednim otkazom ugovora o radu.

21. dakle, izvanredni otkaz ugovora o radu je otkaz koji se može dati bez obveze poštivanja propisanog ili ugovorenog otkaznog roka, ako zbog osobito teške povrede obveze iz radnog odnosa ili neke druge osobito važne činjenice, nastavak radnog odnosa nije moguć. Poslodavac mora dokazati postojanje opravdanog razloga za izvanredni otkaz, a rok za donošenje odluke o izvanrednom otkazu je petnaest dana od saznanja za činjenicu na kojoj se temelji otkaz. Sukladno stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske iz presude broj Revr 1248/15-2 od 22.09.2015., svaki slučaj valja individualizirati, te odluka o dopuštenosti otkaza ugovora o radu ovisi o okolnostima konkretnog slučaja.

22. U odnosu na razloge za otkaz navedene u Odluci od dana 22. studenog 2024., tuženik kao prvi razlog navodi Upozorenje broj 16312-1/2010 od 29. listopada 2010., dakle upozorenje staro 14 godina u trenutku donošenja Odluke o izvanrednom otkazu. Sud ocjenjuje da ovo upozorenje ne može biti valjani razlog za izvanredni otkaz iz razloga jer je od dana navedenog upozorenja do dana donošenja Odluke o izvanrednom otkazu (22. studenog 2024.) proteklo više od 14 godina. Izvanredni otkaz prema čl. 116. st. 2. Zakona o radu, mora biti donesen u roku od 15 dana od dana saznanja za činjenicu na kojoj se temelji. Vrhovni sud Republike Hrvatske u presudi Revr 1568/2016-2 od 16. siječnja 2018. navodi da u slučaju kontinuirane povrede rok od 15 dana ne teče dok traje povreda. Međutim, ako je povreda koja je bila predmetom upozorenja iz 2010. prestala, rok je davno odavno istekao, a tuženik u idućih 14 godina nikakve daljnje mjere nije poduzimao. Činjenica da je tužitelj 14 godina uredno izvršavao radne obveze, uključujući redovne inventure na koje nije bilo primjedbi (što su potvrdile svjedokinje Ivana Dobrovšak Jukić i Blaženka Novak), isključuje mogućnost da se nekadašnje upozorenje iz 2010. tretira kao kontinuirana povreda koja bi opravdala izvanredni otkaz 2024. godine. Pored navedenog, svjedokinja Ivana Dobrovšak Jukić je izričito potvrdila da prije konkretnog slučaja nije bilo problema vezano za provođenje inventure od strane tužitelja, te da se opseg posla nije promijenio, a čime je ovaj svjedok sporio relevantnost starog upozorenja tuženika. Stoga Upozorenje od 29. listopada 2010. ne može biti valjani razlog ni za redovni, ni za izvanredni otkaz ugovora o radu iz 2024. godine. U odnosu na drugi razlog za izvanredni otkaz temeljem Upozorenja broj 2423-5/2024 od 23. rujna 2024. kojim je tužitelju ukazano na jedan dan izostanka s posla i to dana 21. rujna 2024., valja reći da se radi o razlogu za otkaz starom 60 dana u odnosu na Odluku o otkazu dana 22. studenog 2024., dakle Odluka o otkazu je donesena 60 dana nakon dana koji se

uzima kao datum povrede. Pored navedenog, sud utvrđuje da se radi o jednokratnom jednodnevnom izostanku koji se ne može podvesti pod kategoriju „osobito teške povrede“ iz čl. 116. st. 1. Zakona o radu. Naime, sukladno stavu Vrhovnog sud Republike Hrvatske u presudi broj Revr 1568/2016-2 od 16. siječnja 2018. i presudi broj Revr 1248/2015-2 od 22. rujna 2015., osobito tešku povredu može tvoriti kontinuirani, opetovani i cjelovit izostanak s posla koji traje sve do dana donošenja odluke o otkazu, dakle da u tim slučajevima rok od 15 dana ne teče dok povreda traje. Nasuprot tome, jednodnevni izostanak dana 21. rujna 2024. je jednokratna i završena povreda, u odnosu na koju je rok od 15 dana davno istekao do donošenja Odluke od dana 22. studenog 2024. Stoga po stavu ovoga suda, jednodnevni izostanak s posla od 21. rujna 2024. ne predstavlja osobito tešku povredu radne obveze, a rok od 15 dana iz čl. 116. st. 2. Zakona o radu u svakom je slučaju istekao do dana donošenja pobijane Odluke za navedeni razlog. Međutim ovdje valja posebno istaknuti to da u Upozorenju broj 2423-5/2024 od 23. rujna 2024. stoji da je tužitelj dana 21.09.2024. izostao s rada na svom radnom mjestu na gradilištu u Višnjevcu, Ulica Petra Zrinskog, dok se u Odluci o otkazu kao razlog tog pisanog upozorenja broj 2423-5/2024 i razlog otkaza, navodi da je tužitelj izostao s rada dana 21.09.2024. na svom radnom mjestu u Centralnom skladištu, Martina Divalta 195. Iz navedenog sadržaja proizlazi značajna proturječnost u odnosu na navodni izostanak s posla upravo tužitelja dana 21.09.2024. u odnosu na mjesto rada (gradilište u Višnjevcu ili Centralno skladište u Osijeku, Martina Divalta 195), pa je stoga upitno da li se uopće ovo Upozorenje odnosi upravo na tužitelja ili moguće na nekog drugog radnika na radnom mjestu na gradilištu u Višnjevcu u Ulici Petra Zrinskog koji je izostao sa radnog mjesta dana 21.09.2024. U odnosu na treći razlog za izvanredni otkaz – Upozorenje broj 2460/2024 od 24. rujna 2024. - neprovedba izvanredne inventure, valja reći da je tuženik u Obveznom nalogu od dana 28. kolovoza 2024. i 15. listopada 2024. tužitelja odredio kao odgovornu osobu za provođenje inventure, s tim da u ovom postupku tuženik nije priložio Pravilnik o unutarnjoj organizaciji i sistematizaciji Gradnja d.o.o. ili bilo koju ispravu iz koje proizlazi koje je točno poslove tužitelj bio dužan obavljati kod poslodavca temeljem Ugovora o radu od 1. prosinca 2010., odnosno šta je točno u opisu posla tužitelja i da li je uopće njegov posao bio i obavljanje inventure kao i sve ono na što ga je tuženik kao poslodavac obvezao u Obveznom nalogu od 28.08.2024. i 15.10.2024. Nadalje, u odnosu na dostavu Obveznog naloga tužitelju, valja reći da tuženik nije osporio da tužitelj nije imao poslovnu e-mail adresu, niti da je Nalog tužitelju morao biti prosljeđen posredovanjem trećih osoba. Svjedokinja Ivana Dobrovšak Jukić potvrdila je da o uručanju Naloga tužitelju nema pisanog traga, a svjedokinja Blaženka Novak je potvrdila da je ona jedina osoba koja je zapimala naloge e-mailom, dok je ona bila na godišnjem odmoru u trenutku slanja prvog Naloga. Stoga tuženik kao poslodavac nije organizirao pouzdan način dostave Naloga osobno tužitelju, posebno imajući u vidu da tužitelj nema poslovnu e-mail adresu, što je pravnoj službi tuženika bilo poznato, a jedina osoba kojoj su dostavili Nalog da ga uruči tužitelju – Blaženka Novak, bila je na godišnjem odmoru u trajanju od dva tjedna, dok tuženik ničim nije dokazao da je Nalog tužitelju dostavio poslovođa Vanja Berend. Iz iskaza svjedokinje Blaženke Novak jasno proizlazi da su ona i tužitelj izvanrednu inventuru faktično proveli i dovršili, tri dana po isteku roka. Sami su sačinili inventurnu dokumentaciju (jer komisije u ovoj inventuri nije bilo, a popisne liste im nisu dostavljene), svjedokinja Novak je direktoru Zorislavu Šmitu, javila da je inventura gotova, na što joj je isti odgovorio da nema vremena, dok se u pravnoj službi nitko nije javljao na telefon, a niti povratno kontaktirao Blaženku Novak ili se naknadno više itko od nadređenih javljao u Centralno skladište. Dokumentacija je naknadno poslana e-

mailom pravnoj službi. Tuženik nije ponudio nikakav dokaz kojim bi pobio tvrdnju da inventura nije konačno provedena. Svjedokinja Ivana Dobrovšak Jukić izjavila je samo da „inventura tužitelj nikada nije proveo, a što je bio dužan“, što je u izravnoj suprotnosti s detaljnim, jasnim i uvjerljivim iskazom svjedokinje Blaženke Novak koja je bila neposredna sudionica inventure. Naime, kao što je već navedeno, sud nije cijenio kao vjerodostojan i uvjerljiv iskaz svjedokinje Dobrovšak Jukić u navedenom dijelu, jer se ta svjedokinja poziva na saznanje da inventura „nije provedena“, a pritom sama potvrđuje da nikada nije bila na licu mjesta u Centralnom skladištu, ne poznaje ni veličinu ni sadržaj skladišta, a jedina informacija kojom raspolaže je da u Upravu nije pristiglo izvješće u propisanom roku. Naime, iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je predmetna inventura bila izvanredna, nikada do tada provedena kod tuženika, nenajavljena i bez prethodnog iskustva za tužitelja i svjedokinju Blaženku Novak. Inventura je provedena bez dostavljenih popisnih lista i bez dolaska komisije, koje su okolnosti znatno drugačije od redovnih inventura koje su se obavljale krajem svake godine i na kojima komisija vrši prebrojavanje. Pored navedenog, Centralno skladište je iznimno veliko (20×60 m na četiri etaže, 4.000 artikala, od kojih neki obuhvaćaju i do 10.000 komada), a inventuru su provodile samo dvije osobe (tužitelj i Blaženka Novak i to uz redoviti posao u okviru radnog vremena). Svjedokinja Novak je pravovremeno tražila produženje roka putem e-maila pravnoj službi, no nije dobila nikakav odgovor, dok je nakon završetka inventure direktor tuženika Zorislav Šmit bio dostupan svjedokinji Novak telefonski i izrazio je nedostupnost zbog posla, te joj nije dao nikakve upute vezano za završenu inventuru koju su tužitelj i svjedokinja Novak dovršili svega tri dana po isteku roka, uz dostavu dokumentacije pravnoj službi nakon što nitko nije došao po inventurne liste u Skladište, a niti im poslao upute kome da inventurnu listu dostave. Prema tome, eventualno kašnjenje od tri dana nije prouzročeno radnom nesavjesnosti tužitelja, već specifičnim uvjetima neuobičajene izvanredne inventure bez komisije, bez popisnih lista, uz iznimno opsežan predmet prebrajanja u iznimno velikom skladištu sa velikim brojem artikala i imovine, a uz redovito obavljanje posla. Stoga je po mišljenju suda, poslodavac sam doprinio nastanku situacije propustom organizacije ove izvanredne inventure (bez komisije, bez popisnih lista) i propustom odgovora na zahtjev za produženje roka. Slijedom navedenog, ovaj sud zaključuje da je tuženik pogrešno okvalificirao ovo kašnjenje kao „osobito tešku povredu obveze iz radnog odnosa“ u smislu čl. 116. st. 1. Zakona o radu. Nisu osnovani navodi tuženika da se, budući se radi o „uzastopnom opetovanom nepoštovanju/neizvršavanju obveza“, rok od 15 dana nije ni mogao računati. Naime, Vrhovni sud Republike Hrvatske je u presudi broj Revr 1248/2015-2 od 22.09.2015. i presudi broj Revr 1568/2016-2 od 16.01.2018. zauzeo stav da u slučaju kontinuiranih povreda rok od 15 dana ne teče dok povreda traje. Međutim, da bi taj stav bio primjenjiv, mora se raditi o istovrsnoj, trajnoj i neprekinutoj povredi, npr. o neprekidnom izostanku s posla, a što nije konkretni slučaj. Naprotiv, u konkretnom slučaju, inventura je faktično dovršena (što je dokazano iskazom svjedokinje Blaženke Novak čiji je iskaz sud cijenio vjerodostojnim) u nekom trenutku između isteka produženog roka i 22. studenog 2024. Stoga nema govora o radniku koji trajno i doslovno vrši povrede radnih obveza. Štoviše, Upozorenje od 24. rujna 2024. koje se odnosi na neprovedbu inventure, tuženik je dostavio dana 24. rujna 2024., a Odluku o otkazu donio je 22. studenog 2024., dakle 60 dana od tog upozorenja. Sve i kada bi se inventura smatrala kontinuiranom povredom, kada je svjedokinja Blaženka Novak obavijestila direktora Zorislava Šmita da je inventura provedena, povreda je prestala. Tuženik u spisu nije priložio dokaz o točnom datumu primitka ili odbijanja inventurne dokumentacije, što bi bila odlučna činjenica za računanje roka. Stoga tuženik nije dokazao da je rok od 15 dana iz čl. 116. st. 2. Zakona o radu, za ovaj razlog otkaza

bio poštovan, budući da iz priloženih dokaza nije moguće precizno utvrditi kada je tuženik saznao da inventurna dokumentacija nije dostavljena, a pri tome je svjedokinja Novak iskazala da je dokumentaciju naknadno poslala e-mailom pravnoj službi. U odnosu na razlog za otkaz zbog korištenja godišnjeg odmora dana 21. i 22.11.2024. koji tužitelju nije odobren, ovaj sud je utvrdio da zahtjev za godišnji odmor od dana 19. studenog 2024. doista nije bio formalno odobren, jer na zahtjevu nema potpisa predsjednika uprave. Međutim, svjedokinja Blaženka Novak iskazala je da su kod tuženika zahtjevi za godišnji odmor slani Upravi radi odobrenja, a odobrenje su provjeravali telefonski, pri čemu se obrazac zahtjeva nije vraćao s pisanim odobrenjem, a niti je itko iz Uprave javio tužitelju ili Blaženki Novak da zahtjev tužitelja od 19. studenog 2024. nije odobren. Naime, ako tuženik nije uspostavio jasnu pisanu proceduru odobravanja godišnjeg odmora za radnike, te ako radnici de facto odobrenje provjeravaju samo telefonski, tužitelj je s pravom mogao smatrati da mu je odmor odobren, posebno ako na zahtjev nije primio pisanu odluku o odbijanju, odnosno nije mu nitko javio da mu zahtjev za godišnji odmor nije odobren. Svjedokinja Ivana Dobrovšak Jukić iskazala je da je ona pisala oba upozorenja pred otkaz, od kojih jedno „misli da se odnosi na korištenje godišnjeg odmora bez odobrenja“, dakle nije čak ni sigurna da li je upozorenje poslano zbog ovog razloga, dok iz priloženih Upozorenja u spisu ne proizlazi da se odnose na korištenje godišnjeg odmora bez odobrenja, koja su i izdana prije događaja koji se odnosi na 21. i 22. studenog 2024.. Po mišljenju suda, ukoliko potrebe posla ne bi dozvoljavale korištenje godišnjeg odmora u konkretnom slučaju, tuženik je mogao i trebao odmah pisano odbiti zahtjev tužitelja od 19. studenog 2024., a što nije učinio, već je umjesto toga, donio Odluku o izvanrednom otkazu, upravo dana kada je tužitelj bio na godišnjem odmoru dana 22. studenog 2024., što upućuje na zaključak da je tuženik ovim razlogom iskoristio prigodu za donošenje odluke koju je ionako pripremao. Stoga ovaj sud ocjenjuje da korištenje godišnjeg odmora bez formalnog odobrenja u trajanju od dva dana, uz podnesen zahtjev i bez pisane obavijesti o odbijanju, ne može samo po sebi predstavljati osobito tešku povredu radne obveze koja opravdava izvanredni otkaz u konkretnom slučaju. Pored navedenog, u kombinaciji s okolnostima (tužiteljev godišnji odmor u danima kada je već bila donesena odluka o otkazu), ovaj razlog ima karakter naknadne racionalizacije, a ne stvarnog razloga za otkaz. Drugim riječima, taj razlog za otkaz ne može se smatrati stvarnim i odlučujućim razlogom za otkaz, jer je Odluka o otkazu već bila donesena prije nastupa razloga. Pozivanje na korištenje godišnjeg odmora predstavlja naknadno obrazloženje donesene odluke, a ne razlog koji je doveo do otkaza.

23. Nadalje, tuženik u Odluci o izvanrednom otkazu navodi da obzirom da je poslodavac trajno izgubio povjerenje u tužitelja kao radnika, nije opravdano očekivati od poslodavca da omogući radniku da iznese svoju obranu. Time u stvari tuženik sam potvrđuje da tužitelju pravo obrane nije omogućeno. Naime, „gubitak povjerenja“ nije sam po sebi razlog koji isključuje obvezu poslodavca da pozove radnika da iznese svoju obranu, jer upravo u kontradiktornom postupku mogu biti iznijete okolnosti koje, kao u ovom slučaju, objašnjavaju kašnjenje ili ublažavaju privid povrede. Niti jedna od utvrđenih „povreda“ ne ulazi u kategoriju ponašanja (npr. teška kaznena djela, nasilje, prijetnje) koja bi de facto isključila mogućnost iznošenja obrane. Drugim riječima, dužnost omogućavanja radniku iznošenja vlastite obrane pred poslodavcem predstavlja obvezu poslodavca omogućiti radniku iznošenje obrane, osim ako postoje okolnosti zbog kojih nije opravdano očekivati od poslodavca da to učini. To zahtjeva od poslodavca da on ili od njega za to ovlaštena osoba prije davanja otkaza, sasluša radnika o okolnostima važnim za donošenje odluke o takvom otkazu. Uskrata

mogućnosti iznošenja obrane moguća je samo iznimno ukoliko poslodavac ima dovoljno dobro opravdanje za propuštanje obveza iz članka 119. Zakona o radu, a u protivnom njegov bi otkaz u cijelosti bio nezakonit. Svrha je upozorenje na obveze iz radnog odnosa i upućivanje na mogućnost otkaza za slučaj nastavka kršenja tih obveza. Po mišljenju ovoga suda, u konkretnom slučaju radniku koji je u trajanju od 31 godinu radio kod tuženika, te konkretno nikada nije bilo pritužbi na inventure koje je isti u tom razdoblju provodio, niti je tužena dokazala da je tužitelj tijekom rada kod tuženika činio teške povrede radne obveze, to uskrata radniku prava obrane u konkretnom slučaju, čini postupak otkazivanja protivnim čl. 119. st. 2. Zakona o radu.

24. Slijedom navedenog, sud zaključuje da je Odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu br. 2945/2024 od 22. studenog 2024. nezakonita i nedopuštena, radi čega je odlučeno kao pod I. izreke.

25. Prema odredbi čl. 125. st. 1. Zakona o radu, ako sud utvrdi da otkaz poslodavca nije dopušten, a radniku nije prihvatljivo nastaviti radni odnos, sud će na zahtjev radnika odrediti dan prestanka radnog odnosa i dosuditi mu naknadu štete u iznosu od najmanje tri, a najviše osam propisanih ili ugovorenih mjesečnih plaća toga radnika, ovisno o trajanju radnoga odnosa, starosti te obvezama uzdržavanja koje terete radnika.

26. Prema odredbi čl. 433.a Zakona o parničnom postupku, kad utužuje novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koje se utvrđuju u bruto iznosu, radnik ih je dužan utužiti u tom iznosu. Ako utužuje novčane tražbine po osnovi radnog odnosa, ne navodeći da zahtijeva bruto iznos, smatra se da je utužio bruto iznos.

27. Tužitelj je u podnesku od dana 7. svibnja 2026. izričito naveo da mu nastavak radnog odnosa kod tuženika više nije prihvatljiv, pozivajući se na narušeno povjerenje i postupanje tuženika prema njemu. Sud utvrđuje da su uvjeti za sudski raskid ispunjeni. Naime, dokazana je nezakonitost otkaza, a tužiteljeva izjava da mu nastavak nije prihvatljiv je potkrijepljena okolnostima spora, tuženik je u postupku ustrajao na tvrdnji o navodno teškim povredama radnih obveza tužitelja.

27.1. No tužitelj neosnovano zahtijeva uspostavu kontinuiteta radnog odnosa do dana pravomoćnosti presude, te sudski raskid ugovora o radu sa danom pravomoćnosti presude.

27.2. Naime, iz iskaza tužitelja proizlazi da je otvorio obrt za čišćenje nakon otkazivanja ugovora o radu, ali nije priložio Izvadak iz Obrtnog registra, dok je tužena tijekom postupka predložila da se kao dan prestanka radnog odnosa odredi najkasnije dan podnošenja zahtjeva za sudski raskid 7. svibnja 2026., jer se upravo toga dana isti jasno očitovao da mu nastavak radnog odnosa kod tuženika više nije prihvatljiv. Po mišljenju suda, svrha sudskog raskida je da sud, umjesto vraćanja na rad, odredi prestanak radnog odnosa sa određenim danom. Pravomoćnost presude je buduća i neizvjesna činjenica u trenutku donošenja presude, te sud koji odlučuje o sudskom raskidu određuje dan prestanka radnog odnosa svojom odlukom, a ne prepušta ga budućem nastupu pravomoćnosti. Svrha sudskog raskida nije da radni odnos traje do pravomoćnog okončanja ovog postupka, nego da sud odredi trenutak njegova prestanka ako utvrdi da nastavak radnog odnosa nije moguć. Kako je tužitelj nakon otkazivanja ugovora o radu otvorio obrt, a nije priložio izvadak iz Obrtnog registra kako bi sud mogao utvrditi točan datum osnivanja obrta, dok je tužena predložila da sud

raskine radni odnos sa danom 7. svibnja 2026. kada je tužitelj preinačio tužbu i tražio sudski raskid ugovora o radu, odnosno kada se jasno očitovao da mu nastavak radnog odnosa kod tuženika više nije prihvatljiv, to je sud odredio upravo ovaj datum kao dan sudskog raskida Ugovora o radu, te uspostavu kontinuiteta radnog odnosa u periodu od 27. studenog 2024. do 6. svibnja 2026., kao pod II. i III. izreke, dok je preostali zahtjev tužitelja po navedenom osnovu odbijen kao neosnovan pod V. izreke.

28. Prema odredbi čl. 90. st. 1. Zakona o radu, plaća, u smislu ovoga Zakona, je primitak radnika koji poslodavac isplaćuje radniku za obavljeni rad u određenom mjesecu. Stavkom 7. istog članka je propisano da plaća iz stavka 1. ovoga članka je plaća u bruto iznosu koji se sastoji od iznosa za isplatu radniku i javnih davanja iz plaće u skladu s posebnim propisima.

29. U odnosu na zahtjev za naknadu štete, tuženik s pravom ističe da je za izračun mjerodavna bruto plaća sukladno čl. 125. u vezi s čl. 90. Zakona o radu, u konkretnom slučaju Bruto I., a ne ukupan trošak rada (bruto + javna davanja na plaću) kako to tužitelj zahtijeva. Uzimajući u obzir činjenicu da je tužitelj kod tuženika bio zaposlen u trajanju od 31 godinu neprekidno (uzimajući u obzir povezana trgovačka društva s tuženikom), da ima 61 godinu, a radi se o životnoj dobi koja u značajnoj mjeri otežava pronalazak novog zaposlenja odgovarajućeg profila, nema obvezu uzdržavanja, živi u kući u vlasništvu punice i punca, nema vlastitih nekretnina, sud smatra da istom pripada naknada štete u visini prosjeka šest bruto I. ugovorenih plaća isplaćenih tužitelju prije otkaza, sukladno čl. 125. st. 1. Zakona o radu, dok je preostali zahtjev tužitelja u odnosu na konkretne okolnosti, po mišljenju suda neosnovan. Visinu naknade štete u visini prosjeka šest isplaćenih bruto I. plaća u zadnja tri mjeseca rada tužitelja, sud je dosudio u iznosu od 7.166,02 eura bruto, sukladno prosjeku isplaćenih plaća iz priloženih obračunskih listi za mjesec kolovoz, rujan i listopad 2024. (1.195,68 eura, 1.149,32 eura, 1.238,01 eura), kako je odlučeno kao pod IV. izreke, dok je preostali zahtjev odbijen kao neosnovan pod V. izreke.

30. Tužitelju pripadaju i zatezne kamate na naknadu štete, ali ne od dana 7. svibnja 2026. kako to isti zahtijeva, jer tada naknada štete nije dospjela, već mu pripadaju zatezne kamate od dana presuđenja pa do isplate u visini stope sukladno čl. 29. Zakona o obveznim odnosima.

30.1. Nadalje, porez na dohodak i prirez na dohodak, koji čine sastavne dijelove bruto plaće (uz neto plaću i doprinose), dopijevaju tek s isplatom, a isto se odnosi i na naknadu štete u visini bruto plaće, što znači da do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu iznosi poreza na dohodak i prireza na dohodak, pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju, sukladno čl. 24. Zakona o porezu na dohodak („Narodne novine“ broj 115/16., 106/18., 121/19., 32/20., 138/20., 151/22., 114/23., 152/24.), radi čega je u navedenom dijelu zahtjev tužitelja za isplatu zateznih kamata, kao i na tijek od 7. svibnja 2026. pa do presuđenja, neosnovan i valjalo je taj dio zahtjeva odbiti, kao pod V. izreke.

31. Uzimajući u obzir to da tužitelj nije uspio samo sa neznatnim dijelom sporednog zahtjeva u odnosu na tijek zateznih kamata, dan sudskog raskida, te manjeg dijela zahtjeva za isplatu na ime naknade štete, zbog čega nisu nastali posebni troškovi za protivnu stranku, a niti se postupak odugovlačio, to se odluka o parničnom trošku se temelji na odredbi čl. 154. st. 5. Zakona o parničnom postupku, prema kojoj sud može odlučiti da jedna stranka nadoknadi sve troškove koje je protivna stranka imala, ako protivna stranka nije uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu svog zahtjeva, a zbog tog dijela nisu nastali posebni troškovi.

31.1. Tužitelj je podnio zahtjev za naknadu troška u iznosu od 1.875,00 eura s pripadajućom zateznom kamatom od dana presuđenja pa do isplate, koji je osnovan i sastoji se od zastupanja po punomoćniku odvjetniku na ime jednokratne nagrade sukladno odredbi Tbr. 7. točke 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj 138/23., 107/25.) od 500,00 eura do četiri radnje te za sastav podneska od dana 6.03.2026. i zastupanje na ročištu od 6.03.2026. u iznosima od po 100,00 eura, te nakon preinake tužbe (7.05.2026.) na ime sastava podneska od dana 7.05.2026. i 3.06.2026. u iznosima od po 200,00 eura (Tbr. 8.t.1.), zastupanja na ročištu od 11.05.2026. i 9.06.2026. u iznosima od po 200,00 eura (Tbr. 9.t.1.), te obračunatog PDV-a od 375,00 eura (Tbr. 46.), što je u skladu s navedenim odredbama u vezi s Tbr. 52. i Tbr. 54. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, čl. 151., čl. 155. i čl. 164. st. 1. – 4. Zakona o parničnom postupku, radi čega je odlučeno kao pod VI. izreke.

U Osijeku, 19. lipnja 2026.

Sutkinja
Kamelija Matijašević

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka ovjerenog prijepisa istog. Žalba se podnosi u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava, odnosno u tri istovjetna primjerka putem ovog suda nadležnom županijskom sudu.

Dostaviti:

- 1.Punomoćniku tužitelja
- 2.Punomoćnici tuženika

Broj zapisa: **9-30889-64c77**

Kontrolni broj: **03dd7-41df5-068d3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Osijeku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.